

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Arman Veaceslav xxx, născut la xxx, originar și domiciliat xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.06.2017 - 04.03.2020;

Instanță de apel: 12.05.2020 - 24.06.2020;

Instanță de recurs: 03.09.2020 - 27.04.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 martie 2020, Arman Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe medicamentoase, narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 ani.

În baza art.art.89 alin.(2) lit. a), art.90 alin.(1) Cod penal executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Arman Veaceslav s-a suspendat condiționat pe o perioadă de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Arman Veaceslav, acționând intenționat, în scopul realizării circulației ilegale a drogurilor fără scop de înstrăinare, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a obținut și a păstrat la sine, pentru consum propriu, etnobotanice și anume masa vegetală uscată mărunțită compusă din particule de culoare preponderent roșie, cu greutatea de 0,33 g, care reprezenta cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care conform scrisorii Instituției Medico-Sanitare Publice Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății RM, cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017 reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM. Substanța respectivă a fost păstrată de inculpat la sine până la data de 19.05.2017, când aproximativ la ora 13:40, aflându-se pe str. Ștefan cel Mare și Sfânt

intersecție cu str. Ion Creangă, acesta a fost depistat în stare semiconștientă de colaboratorii MAI al RM. Ulterior, fiind ridicată de la el masa vegetală respectivă, prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3022 din 06.06.2017, s-a stabilit că masa vegetală (0,33 g) uscată, mărunțită de culoare roșie, ridicată la data de 19.05.2017 de la Arman Veaceslav constituie cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care conform scrisorii Instituției Medico-Sanitare Publice Dispensarul Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății RM, cu nr. 01-12/632 din 18.04.2017 reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM. Totodată conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, pct.193 constituie proporții deosebit de mari.

Prima instanță analizând și apreciind probele, a ajuns la concluzia, că prin acțiunile sale intenționate Arman Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal – utilizarea și păstrarea analogilor substanței stupefiante, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Arman Veaceslav să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de circulația drogurilor pe un termen de 5 ani.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului, însă la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului;

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Arman Veaceslav să nu execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită;

- pedeapsa stabilită inculpatului Arman Veaceslav, prin dispunerea de suspendare condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de 3 ani, este prea blândă în coraport cu faptele încriminate și nu își va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea de comitere din partea acestuia a unor infracțiuni similare, or prin aplicarea unei asemenea pedepse nu va duce la restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului;

- acuzarea în cadrul examinării cauzei date în instanța de fond a pledat ca în privința lui Arman Veceslav, să fie aplicată o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor și analogilor lor pe un termen de 5 ani, or, inculpatul pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată s-a eschivat, fapt pentru care acesta a fost anunțat în căutare, iar careva circumstanțe

care i-ar atenua gravitatea faptei comise nu au fost stabilite;

- nu poate fi reținut argumentul instanței de fond prin care aceasta a dedus că, inculpatul este la o vârstă tânără, este căsătorit, are doi copii minori la întreținere, de vreme ce inculpatul la momentul comiterii infracțiunii avea întemeiată o familie, respectiv activitatea sa de bază urma să fie îndreptată nemijlocit spre întreținerea familiei sale și educația copiilor pe care îi are la întreținere, însă nici într-un caz spre procurarea și consumul de droguri, ori vârsta tânără a acestuia nu îl exonerează nici pe departe de la răspunderea penală pe care o poartă pentru fapta comisă;

- la fel, instanța de fond a reținut fără just temei faptul că, inculpatul s-a aflat în arest preventiv fapt pentru care a suportat anumite privațiuni și lipsuri dat fiind faptul că aplicarea acestei măsuri preventive a fost ca o sancțiune pentru eschivarea acestuia de la judecarea cauzei penale în privința sa, însă nici într-un caz pentru comiterea nemijlocită a infracțiunii, or, pentru aceasta numitul urmează să suporte alte consecințe;

- în același context nu poate fi reținut nici argumentul instanței de fond precum că, inculpatul a procurat drogurile depistate asupra sa pentru consum propriu, iar din considerentul că la momentul comiterii infracțiunii acesta avea o vârstă tânără, iar valorile și principiile de viață ale acestuia sunt în formare dat fiind faptul că în cazul în care drogurile depistate asupra sa nu erau pentru consum propriu, atunci urma să-i fie incriminată o altă componentă de infracțiune care semnificativ avea să-i agraveze pedeapsa sa, or, tocmai aceste valori și principii de viață constituie o gravă deviere de la normele morale și de conviețuire în societate;

- de către instanța de fond a fost ignorat cu desăvârșire importanța probelor care au fost acumulate în cadrul investigării acestei infracțiuni și anume: declarațiile martorilor Sîrbu Veaceslav, Ciochină Vladislav, Cucereavîi Andrei și Crăciun Alexandru; procesul-verbal de ridicare din 19.05.2017; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3022 din 06.06.2017, procesul-verbal de examinare din 22.06.2017; corpul delict: un pachet din polietilenă de tip zip-lock, în care se află un plic confecționat din hârtie, de culoare cafenie cu ștampila expertului judiciar nr. 123; probe care demonstrează fără echivoc vinovăția inculpatului Arman Veaceslav în comiterea infracțiunii incriminate, precum și gravitatea faptei comise;

- la adoptarea soluției, instanța de fond nu a adus nici un argument care ar justifica în vre-un fel necesitatea aplicării unei pedepse în temeiul art.90 din Codul penal, or, prin adoptarea unei asemenea soluții se constată o atitudine părtinitoare din partea instanței de fond în coraport cu inculpatul, respectiv, ar putea fi pusă la îndoială imparțialitatea și corectitudinea instanței la adoptarea unei asemenea soluții pe caz. Reieșind din circumstanțele expuse în prezenta cerere, acuzarea consideră oportun de a aplica în privința inculpatului pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- aplicarea unei asemenea pedepse ar contribui la maximum la corectarea și reeducarea inculpatului, îl va reține de la comiterea unor infracțiuni similare, îl va determina ca pe viitor să adopte un mod corect de viață în societate și va conștientiza gravitatea și consecințele faptelor incriminate, or, în cazul aplicării unei pedepse neprivative de libertate va condiționa pe viitor încurajarea de comitere a unor infracțiuni similare;

- pedeapsa stabilită inculpatului Arman Veaceslav este prea blândă și contrar prevederilor art.61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Arman Veaceslav încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04 martie 2020 este contestată cu apel de către acuzatorul de stat în partea individualizării pedepsei penale.

4.2. Verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Arman Veaceslav, instanța de apel a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75 Cod penal în coraport cu prevederile art.90 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, instanța de apel a notat că infracțiunea comisă de inculpatul Arman Veaceslav, prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal se califică în conformitate cu prevederile art.16 alin.(4) Cod penal ca infracțiune „gravă”, pentru care legea penală prevede sancțiunea sub formă de închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

În conformitate cu prevederile art.art.76, 77 Cod penal în privința inculpatului Arman Veaceslav nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Astfel, prima instanță conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpat, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod penal este una gravă, de cantitatea analogilor drogurilor depistate asupra inculpatului, luând în calcul pericolul social sporit al păstrării drogurilor, a considerat că în privința inculpatului Arman Veaceslav pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal este echitabilă aplicarea unei pedepse principale cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, precum și pedeapsa complementară obligatorie - privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 ani.

Instanța de apel a respins solicitarea acuzatorului de stat privind condamnarea inculpatului Arman Veaceslav la pedeapsă cu închisoare, cu executarea reală a acesteia, or, argumentele aduse de acuzatorul de stat nu impun

concluzia despre necesitatea izolării inculpatului Arman Veaceslav de societate, așa cum aspectele la care face referire acuzatorul de stat au fost valorificate pe deplin de către prima instanță la soluționarea chestiunii referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Arman Veaceslav.

Din aceste raționamente, instanța de apel a apreciat că condamnarea inculpatului Arman Veaceslav la o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia nu este rațională, motiv pentru care, în acord cu prevederile art.art.89 alin.(2) lit. a) și 90 alin.(1) Cod penal, va menține soluția instanței de fond privind suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, stabilită de către instanța de fond, pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a inculpatului Arman Veaceslav, cu condiția că acesta în termenul de probă se va abține de la comiterea oricărei infracțiuni sau contravenții intenționate, nu va frecventa locuri sau persoane în care se consumă droguri, nu va consuma droguri și va urma un tratament pentru narcomanie, iar astfel va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Suplimentar, instanța de apel a reținut că în cazul în care inculpatul Arman Veaceslav va săvârși în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se va soluționa de către instanța de judecată.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele acuzatorului de stat potrivit căruia pedeapsa penală aplicată inculpatului Arman Veaceslav este inechitabilă, deoarece inculpatul pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată s-a eschivat, fapt pentru care a fost anunțat în căutare, or, instanța de apel a reținut că ulterior inculpatul Arman Veaceslav s-a prezentat în cadrul ședinței de judecată, inclusiv și în instanța de apel, din acest motiv, instanța de apel nu poate agrava pedeapsa în baza unor circumstanțe care nu își mai găsesc confirmare și care au fost remediate de însuși inculpatul Arman Veaceslav.

Instanța de apel consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului Arman Veaceslav pentru infracțiunea săvârșită, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă pentru care prevederile art.90 Cod penal sunt aplicabile.

În final, instanța de apel a conchis că pedeapsa numită de prima instanță sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei este legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, respectiv, această solicitarea a acuzatorului de stat urmează a fi respinsă ca fiind nefondată.

5. Procurorul, în temeiul pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, modalitatea de executare a pedepsei închisorii aleasă de către prima instanță și acceptată de către cea de apel nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită, impactul social al ei, personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia în timpul și după consumarea evenimentului prejudiciabil.

A relevat că, raționamentul de aplicare a beneficiilor prevederilor art.90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea

infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii și nu în ultimul rând comportarea sinceră în cursul procesului.

A notat că, prima instanță și cea de apel nu au ținut cont de faptul că inculpatul Arman Veaceslav s-a aflat anterior în conflict cu legea în legătură cu săvârșirea a două infracțiuni intenționate mai puțin grave contra patrimoniului iar după liberarea lui de răspundere penală pe temeuri de nereabilitare nu s-a corectat în spiritul respectării legalității și ordinii de drept. Astfel, acuizarea a reținut că potrivit actelor cauzei penale Arman Veaceslav s-a aflat anterior în conflict cu legea urmare a săvârșirii cu intenție directă, în timpul majoratului a infracțiunilor prevăzute la art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal și respectiv art.192¹ alin.(2) lit. c) Cod penal.

În continuare, acuizarea a subliniat că în condițiile în care inculpatul Arman Veaceslav s-a aflat anterior în conflict cu legea, dacă nu prima instanță atunci instanța de apel trebuia să țină cont de această împrejurare (confirmată nemijlocit de către inculpat în cadrul cercetărilor judecătorești) și să o valorifice în ordinea stabilită de lege la individualizarea modalității de executare de către inculpat a pedepsei numite în sarcina acestuia.

În această secțiune, partea acuzării consideră că deși instanțele de fond corect au reținut că inculpatul nu a fost anterior judecat (în sensul juridic al definiției de condamnare), acestea nu au realizat și respectiv nu au valorificat efectiv faptul că hotărârea organului de urmărire penală de liberare anterioară a inculpatului Arman Veaceslav de răspundere penală pe temeuri de nereabilitare are puterea lucrului judecat și în acest sens echivalează unei sentințe de condamnare.

Acuizarea consideră că, în prezenta situație particulară, prima instanță nu a indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului Arman Veaceslav este posibilă fără izolarea lui de societate, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunii comise, iar instanța de apel, insuficient și-a motivat soluția în partea ce ține de respingerea argumentelor din apelul procurorului și menținerea soluției date de către instanța de fond fără modificări.

De asemenea, în opinia părții acuzării, prima instanță și instanța de apel nu au valorificat efectiv în cazul procesului logico-juridic de individualizare a modalității de executare a pedepsei închisorii de către inculpatul Arman Veaceslav faptul că respectivul nu a fost sincer pe tot parcursul procesului penal, astfel nu a conștientizat pericolul social pe care îl prezintă fapta sa, nu se căiește sincer și în condițiile respective nu poate beneficia de indulgența instanțelor de judecată împuternicite de a-i numi pedeapsa penală.

A evidențiat că, la examinarea cererii de apel formulate de către procuror, instanța de apel urma să țină cont de comportamentul inculpatului la etapa de judecare a cauzei în instanța de fond, reținând în acest sens că acesta a ignorat citările repetitive de a compărea în fața autorității judecătorești, eschivându-se intenționat de la judecarea cauzei penale, motiv pentru care a fost ordonată de 5 ori aducerea lui silită în fața instanței și de 2 ori a fost anunțat în căutare. Totodată,

partea acuzării constată că datorită comportamentului sfidător al inculpatului, judecarea cauzei penale a durat mai mult de 2 ani și 9 luni, în condițiile în care cauza penală nu este una complexă.

Acuzare consideră că, atitudinea potrivnică a inculpatului Arman Veaceslav față de regulile firești de comportament social manifestat la momentul evenimentelor, ultimul nu v-a fi în stare să-și facă concluziile necesare de pe urma condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii.

De asemenea, acuzarea și-a exprimat convingerea că pedeapsa stabilită inculpatului Arman Veaceslav, din perspectiva modalității de executare a ei, nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept. Totodată, a indicat că nu mai puțin important este și faptul că condamnarea inculpatului recidivist, nu v-a constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente prejudiciabile similare și în acest sens nu v-a realiza rolul subsidiar al pedepsei penale-prevenirea săvârșirii de infracțiuni de către terți.

Acuzarea de stat a conchis că, instanța de apel greșit a respins apelul procurorului în partea stabilirii modalității de executare a pedepsei penale numite în sarcina inculpatului Arman Veaceslav, aceasta devreme ce argumentele invocate în sprijinul soluției dispuse vin în contradicție cu probatoriul privind personalitatea inculpatului administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești în prima instanță și cea de apel, sânt contrare scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale.

6. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiurile pentru recurs pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel privitor la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, din considerentul că pedeapsa este prea blândă în raport cu fapta săvârșită și pericolozitatea inculpatului, iar

circumstanțele reținute sunt insuficiente și nu pot genera aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării.

Raportând materialele dosarului la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile semnalate nu sunt prezente la caz, iar pentru a statua astfel s-a rezultat din raționamentele ce urmează.

La acest capitol Colegiul penal lărgit relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

În acest context, instanța de recurs amintește că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană. Colegiul penal lărgit remarcă aici că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, sau valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului Arman Veaceslav termenul de pedeapsă în limitele prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului

acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real, or, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probă stabilit de instanța de judecată.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, adică și dispozițiile art.90 Cod penal.

Conform alin.(1) art.90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Revenind la prezenta speță, Colegiul penal lărgit atestă că, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunilor, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, care ca mijloc de individualizare a pedepsei conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei prevăzute de art.90 Cod penal, se referă la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunilor prevăzute în alin.(1) și alin.(4) art.90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță.

Astfel, instanțele de fond la stabilirea pedepsei lui Arman Veaceslav, precum și în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, corect au luat în considerație caracterul infracțiunii, care potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, se califică ca mai puțin gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, de faptul că, inculpatul nu are antecedente penale, este la o vârstă tânără, principiile și valorile de viață ale acestuia sunt încă în formare, este căsătorit și are la întreținere doi copii minori.

O altă condiție prevăzută expres în alin.(1) art.90 Cod penal, este aprecierea

instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, este în raport cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;

- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;

- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;

- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;

- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;

- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

La caz, așa cum rezultă din textul hotărârilor pronunțate de instanțele de fond, acestea au motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că acesta se poate corecta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de recurs drept o concluzie justificată.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art.4 Cod penal, cât și prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a menține în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pentru o perioadă de probațiune.

Totodată, Colegiul penal respinge argumentele recurentului precum că, „instanțele de fond eronat au apreciat faptul că inculpatul este la o vârstă tânără, este căsătorit, are doi copii minori la întreținere, de vreme ce inculpatul la momentul comiterii infracțiunii avea întemeiată o familie, respectiv, activitatea sa de bază urma să fie îndreptată nemijlocit spre întreținerea familiei sale și educația copiilor pe care îi are la întreținere, însă nici într-un caz spre procurarea și consumul de droguri”. Or, instanța de recurs evidențiază că sub aspectul individualizării pedepsei penale și anume executării acesteia este relevant de a se reține faptul că inculpatul este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, totodată, inculpatul este încadrat în câmpul muncii, iar aceste circumstanțe încurajează concluziile despre faptul că inculpatul se va corecta și nu va admite careva abateri de la legea penală.

Mai mult ca atât, din materialele cauzei instanța de recurs constată că inculpatul Arman Veaceslav în perioada 12.08.2019 - 09.09.2019 s-a aflat în arest preventiv, precum și a suportat anumite privațiuni și lipsuri în măsură să-l facă să-și revizuiască conduita, iar aceste aspecte fiind apreciate în ansamblul formeză convingerea că executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința inculpatului

ar fi în stare să-i dăuneze mai mult decât să fie benefică acestuia și societății, deoarece aceasta ar putea crea dificultăți de resocializare a inculpatului.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.115-129, Vol. II) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit opinează că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecății, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, fapt ce determină incontestabil concluzia că recursul ordinar este neîntemeiat.

Prin urmare, recursul de pe rol fiind neîntemeiat, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Arman Veaceslav xxx*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 10 iunie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion

O p i n i e s e p a r a ț ă
a j u d e c ă t o r u l u i C o b z a c E l e n a

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală, în cauza penală în privința lui **Arman Veaceslav**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 aprilie 2021, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală în privința lui **Arman Veaceslav**, cu menținerea hotărîrii contestate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar urma a fi admis sub aspectul individualizării pedepsei, în partea excluderii art.90 Cod penal, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020 și cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Consider, că instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Arman Veaceslav a săvârșit infracțiunea imputată, însă soluția instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel în partea suspendării executării pedepsei cu închisoarea, conform art. 90 Cod penal o consider eronată, fiind de acord cu argumentele recurentului.

Sunt solidară cu argumentele recurentului, precum că instanțele de fond n-au luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, ținând cont de rolul și comportamentul acestuia în timpul și după la comiterea infracțiunii și consecințele acesteia.

Astfel, inculpatul Arman Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit.b) Cod penal, conform indicilor *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, adică utilizarea etnobotanicilor în proporții deosebit de mari*, prima instanță stabilindu-i pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea și manipularea cu substanțe medicamentoase, narcotice, psihotrope sau analoage a lor pe un termen de 5 ani și în baza art. 89 alin. (2) lit. a), art. 90 alin. (1) Cod penal executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Arman Veaceslav a fost suspendată condiționat pe o perioadă de 3 ani.

Aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei instanța de fond urma să țină cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a

fost comisă fapta, circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și de pericolul social pe care îl prezintă inculpatul în societate, de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere penală, săvârșind cu intenție directă, în timpul majoratului infracțiunile prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și art. 192¹ alin. (2) lit. e) Cod penal, a fost depistat la locul derulării evenimentelor prejudiciabile fiind la sol, drogat și în stare de inconștiență, în loc public, comportamentul sfidător și neserios în timpul săvârșirii infracțiunii, nu a conștientizat pericolul social pe care îl prezintă fapta sa, nu se căiește sincer, precum și de faptul că traficul ilicit de substanțe narcotice și consumul abuziv de droguri este problema majoră a societății, care și menține tendințele de influență negativă atât asupra situației infracționale, cât și asupra sănătății publice.

Aceste circumstanțe, n-au fost elucidate de către instanța de apel, la caz argumentele procurorului indicate în recurs fiind întemeiate.

Având în vedere cele menționate cât și materialele cauzei, consider că doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul Arman Veaceslav v-a conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnăților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de procurorul Popov Oleg, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în partea individualizării pedepsei, privind excluderea aplicării art.90 Cod penal, în cauza penală de învinuire a lui Arman Veaceslav, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Judecător

Cobzac Elena